

[Lykketoft]

f.eks. i aktier og obligationer, var en mere effektiv avancebeskatning, hvor Socialdemokratiet jo før sommerferien på aktieavancebeskatningens område fremlagde et bud, og hvor der kan være brug for, til afløsning af de midlertidige bestemmelser, vi har i kursavanceloven vedrørende obligationer og pantebreve, at finde en mere objektiv bestemmelse, der kan afløse den gamle ligningslovs § 4. Det synes jeg ville være en meget mere retfærdig måde at angribe formuestigningsproblemet på end den igen meget vilkårligt virkende, rigøristiske, som SF her foreslår.

Så har man i lovforslag nr. L 40 foreslået afskrivningsbegrænsning for dyre biler, og det lyder også flot, men i virkeligheden ville det jo være uendelig meget nemmere i ligningsrådet at forhøje taksten for privat brug af de meget dyre biler, hvis man syntes, der var et problem her, og flertallet for det vil formentlig indtræde samtidig med flertallet for eventuelt at overveje SFs tanker her. Dette forslag er at genindføre en unødigt komplikation i forhold til det mål, man har med forslaget.

Hvad angår formueopgørelsen i det følgende lovforslag, nr. L 41, vil jeg godt sige, at jeg bestemt synes, det er en god og grundig studiekreds værdigt at overveje, hvordan en fremtidig formuebeskatning kan udformes mere hensigtsmæssigt end den nuværende. Jeg synes, det nuværende begreb »skattepligtig formue« har så mange svagheder i sig, at det er langt stykke virker vilkårligt.

Der kunne være brug for at finde et mere raffineret grundlag. Det vil jeg meget gerne diskutere med SF og alle andre, der interesserer sig for det, men jeg tror ikke, at man realistisk bedømt kan forestille sig, at det er en øvelse, der kan føre til et frugtbart resultat i lovgivningen i det nuværende Folketing før et nyvalg.

Som demonstration er forslaget selvfølgelig meget interessant, men jeg ved ikke, hvor givende det er.

Så kommer vi til det bærende element i Socialistisk Folkepartis forslag, 40 milliarder kroners stempelafgiften i lovforslag nr. L 42, og det er vel heller ikke et forslag, SF ville drømme om at gennemføre i praksis. Hvor stærkt forbrugsbegrænsende det ville virke, kan man jo diskutere.

For det første er det jo, som SF siger, nok sådan, at en hel del, skal vi sige markedsple-

je, måske endda det meste af den, vil forsvinde og dermed en væsentlig del af provenuet, hvis man gennemførte forslaget.

For det andet er det sådan, at af det, der ville være tilbage at beskatte, ville langt den største del af afgiften blive betalt af de institutioner, der i forvejen er realrenteafgiftspligtige. Det er dem, der ligger med den største del af disse papirer, og den ligger der ærligt talt – er jeg nødt til at sige til Socialistisk Folkeparti – ikke den store forbrugsbegrænsning i her og nu, hvis det var det, der var målet. Dernæst mener vi faktisk, at der hverken er behov for reelle skærpelser af realrentebeskatningen eller reelle lempelser af den. Den har jo fundet en rimelig udformning, og der er ikke sket noget, der begrunder, at man skulle lave grundlæggende om på den eller gennemføre tiltag, der reelt ændrer den effektive beskatning af pensions- og forsikringsopsparing.

Så kommer det interessante forslag, lovforslag nr. L 43, som vi selvfølgelig også får belyst provenuvirkningerne af, om 10 pct. ekstraskat på bruttoindkomst ud over 400.000–500.000 kr. Det er der jo ikke mange penge i, men der er det særlige problem i det, at bruttoindkomst jo ikke er et almindeligt anerkendt begreb at udskrive skat efter, i hvert fald ikke det statistiske begreb, vi i dag kalder bruttoindkomst.

Også her synes jeg, at Socialistisk Folkeparti i sin demonstrationspolitik er kommet lovlig nemt om ved det, og så er man altså også nødt til at efterlade en hel masse løse ender i dispensationsadgang, når man skal give bare et nogenlunde indtryk af, at her var noget, man havde arbejdet med.

Jeg tror, man sammenfattende kan sige, at dette bare er et forsøg fra SFs side på at være med i den offentlige debats avisoverskrifter i et par uger, men jeg tænker så godt om Socialistisk Folkepartis ideologer og forslagskoncipister, at jeg ikke forestiller mig, at nogen af dem på noget tidspunkt har forestillet sig, at forslagene skulle vedtages uændret, hverken i dette eller i et senere Folketing.

Knud Damgaard (S):

De missiler, der omtales i SF-forslaget, er en del af det indgåede forsvarsforlig, og vi kan ikke drømme om at lave forligsbrud i den forbindelse.